

Ročník 1977

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 2

Vydána dne 31. ledna 1977

Cena F

OBSAH:

3. Vyhláška federálního ministerstva dopravy o přepravním řádu lanových drah
4. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě o rozvoji hospodářské, průmyslové a technické spolupráce mezi Československou socialistickou republikou a Hospodářskou unií belgicko-lucemburskou
5. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě o hospodářské, průmyslové a technické spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Nizozemským královstvím
6. Vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky o ochraně jakosti povrchových a podzemních vod

3

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva dopravy

ze dne 7. ledna 1977

o přepravním řádu lanových drah

Federální ministerstvo dopravy stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 4 odst. 2 zákona č. 51/1964 Sb., o dráhách, podle § 319 a 508 odst. 1 občanského zákoníku č. 40/1964 Sb. a podle § 392 odst. 3 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb. ve znění vyhlášeném pod č. 37/1971 Sb.:

ČÁST PRVNÍ

Všeobecná ustanovení

§ 1

Rozsah platnosti přepravního řádu lanových drah

Přepravní řád lanových drah (dále jen „přepravní řád“) platí pro přepravu cestujících, zavazadel a zásilek na všech pozemních a visutých lanových dráhách s výjimkou lanových drah, které

slouží jen provozní potřebě organizace a lanových vleků.¹⁾

§ 2

Přepravní řád podrobně upravuje práva, povinnosti a odpovědnost dopravce, cestujících a přepravců při přepravě na lanových dráhách. Pod pojmem přepravce rozumí se v tomto přepravním řádu odesílatel, popř. příjemce zásilky.

§ 3

Věci vyloučené z přepravy

Z přepravy jsou vyloučeny:

- a) nebezpečné látky a předměty, které svými vlastnostmi mohou způsobit poškození kabiny nebo sedačky nebo jiných zařízení lanové dráhy, nebo zásilek, jakož i újmu na zdraví lidí

¹⁾ § 2 odst. 1 zákona č. 51/1964 Sb., o dráhách.

nebo zvířat nebo škodu na majetku; takovými jsou výbušiny, zápalné, vznětlivé, jedovaté, radioaktivní a žiravé látky nebo předměty, jakož i látky hnilobné, zapáchající nebo jinak odpor vzbuzující,

- b) předměty, které svými rozměry, svou vahou nebo úpravou se nehodí k přepravě v kabině nebo na sedačce, nebo v nákladním vozíku,
- c) jiné látky a předměty, jejichž přeprava je zakázána právními předpisy nebo opatřeními orgánů státní správy.

§ 4

Oprávnění pracovníků dopravce

[¹] Pracovníci dopravce opatření služebním odznakem a pracovníci dopravce ve služebním stejnokroji (dále jen „oprávnění pracovníci“) jsou oprávněni dávat cestujícím pokyny nutné v zájmu bezpečnosti a plynulosti přepravy. Jde zejména o pokyny týkající se nastupování a vystupování, umístění cestujících v kabině nebo na sedačkách, uvolnění určitého prostoru v kabině, připuštění zavazadel k přepravě a jejich uložení a zachování klidu a pořádku.

[²] Oprávnění pracovníci mohou provádět úkony, jimiž se zajišťuje a kontroluje plnění přepravních a tarifních podmínek; k těmto úkonům patří i zjišťování totožnosti cestujících.²⁾

§ 5

Přerušení a omezení provozu

Každé přerušení nebo přechodné omezení provozu lanové dráhy je dopravce povinen oznámit vývěskou ve všech stanicích lanové dráhy a podle místních poměrů i na jiných vhodných místech pokud možno předem, nejpozději do jedné hodiny po přerušení nebo omezení provozu.

ČÁST DRUHÁ

Přeprava cestujících a jejich zavazadel

§ 6

Právo na přepravu

Cestující, který splní podmínky stanovené přepravním řádem a tarifem lanové dráhy (dále jen „tarif“), má právo na přepravu.

§ 7

Přeprava dětí

[¹] Přeprava dětí do 10 let bez doprovodu cestujícího staršího 15 let je dovolena jen tehdy, předloží-li písemné prohlášení rodičů popřípadě občana, který převzal dítě do péče nahrazující péči rodičů, že souhlasí, aby dítě používalo lanové dráhy (např. do školy) bez doprovodu osoby starší 15 let.

[²] Při přepravě na sedačkových lanových dráhách nemá dítě do 5 let nárok na samostatné sedadlo popřípadě místo a přepravuje se na klíně cestujícího staršího 15 let.

[³] Cestující má právo na bezplatnou přepravu jednoho dítěte do 5 let. Za každé další dítě do 5 let zaplatí polovinu obvyklého jízdného. Za přepravu dětí od 5 do 10 let se platí jízdné ve výši poloviny obvyklého jízdného. Za děti starší 10 let se platí obvyklé jízdné.

§ 8

Jízdenky

[¹] Jízdenka musí mít tyto údaje:

- a) nástupní a cílovou stanici,
- b) směr jízdy (nahoru, dolů, jízda oběma směry),
- c) jízdné,
- d) dobu platnosti,
- e) den výdeje,
- f) číslo jízdenky,
- g) druh slevy.

[²] Útržkové jízdenky nemusí mít údaj o době platnosti.

[³] Jízdenka platí jen ze stanice, ve které byla zakoupena, a do stanice na ní vyznačené jako cílové. Doba platnosti jízdenek a jednotlivých druhů jízdného stanoví tarif.

[⁴] Zní-li jízdenka na jméno, není postupitelná; nezní-li na jméno, je postupitelná pouze před nastoupením jízdy.

[⁵] Jízdenky se vydávají v nástupní stanici u výdejny jízdenek.

[⁶] Výdejna jízdenek musí být otevřena nejméně 30 minut před první jízdou. Je-li výdejna ze závažných důvodů uzavřena, zakoupí si cestující jízdenku od pracovníka dopravce na nástupišti před nastoupením jízdy.

[⁷] Cestující je povinen mít u sebe platnou jízdenku po celou dobu jízdy i v okamžiku vystoupení z kabiny nebo sedačky.

[⁸] Cestující je povinen na vyzvání oprávněného pracovníka kdykoliv během jízdy v kabině a v okamžiku výstupu z kabiny nebo sedačky předložit jízdenku popř. průkazku na slevu jízdného.

[⁹] Cestující, který bez vyzvání ohlásí oprávněnému pracovníku, že nemá platnou jízdenku, je povinen kromě jízdného zaplatit přírůstek 4 Kčs.

[¹⁰] Cestující, který oprávněnému pracovníku vůbec neohlásí nebo ohlásí až po vyzvání, že nemá platnou jízdenku, je povinen zaplatit jízdné z nástupní stanice do cílové stanice cestujícího a pokutu 40 Kčs.

[¹¹] Cestující bez platné jízdenky, který nesplní povinnost zaplatit jízdné a přepravné, popří-

²⁾ § 9 odst. 1 zákona o dráhách.

padě přírážky a pokuty před započítáním jízdy, může být z přepravy vyloučen.

[12] Cestující bez platné jízdenky, který odepře zaplatit jízdné a přepravné popřípadě přírážky a pokuty po započítání jízdy, je povinen oprávněnému pracovníku prokázat svoji totožnost k dodatečnému vymáhání dlužných částek.

[13] Za písemné vymáhání jízdného, přepravného popřípadě přírážek a pokut vybere dopravce za každou písemnou výzvu nebo upomínku poplatek stanovený v tarifu.

[14] Neplatnou je jízdenka, jejíž údaje byly neoprávněně změněny, nebo která je poškozena nebo znečištěna tak, že z ní nejsou patrné potřebné údaje, nebo nedodržel-li cestující podmínky stanovené pro její použití.

§ 9

Vyloučení osob z přepravy

[1] Do kabiny nebo na sedačku lanové dráhy nemají přístup nebo mohou být z přepravy vyloučeny kromě osob podle ustanovení § 7 odst. 1 a § 8 odst. 11

- a) osoby pod vlivem alkoholu nebo jiných omamných prostředků, osoby které nezachovávají ustanovení tohoto řádu, pravidel technického provozu lanových drah a tarifu, osoby, které nedbají pokynů dávaných oprávněnými pracovníky při výkonu jejich služby v zájmu bezpečnosti, pořádku a klidu,
- b) osoby, které pro nemoc, pro mimořádné znečištění oděvu nebo z jiných důvodů by mohly být na obtíž ostatním cestujícím.

[2] Zjistí-li oprávněný pracovník před započítáním přepravy, že cestující vzal s sebou do kabiny nebo na sedačku látky nebo předměty uvedené v § 3 písm. a) a c), je oprávněn vyloučit cestujícího z přepravy bez nároku na vrácení jízdného. Zjistí-li toto během přepravy nebo po jejím ukončení, zaplatí cestující pokutu 80 Kčs a odpovídá za škodu z toho vzniklou podle obecných předpisů.

§ 10

Jízdní řády

[1] Dopravce je povinen vyvěsit ve všech stanicích lanové dráhy jízdní řády, které musí obsahovat alespoň tyto údaje:

- a) název dopravce,
- b) den, od kterého jízdní řád platí,
- c) jména stanic,
- d) dobu odjezdu a příjezdu při každé jízdě lanovky kyvadlového systému,
- e) doby zahájení jednotlivých jízd lanovek oběžného systému,
- f) podmínky mimořádných jízd.

[2] Trvalé změny jízdního řádu je dopravce povinen provést včas a čitelně ve všech jízdních řá-

dech. Dočasné změny jízdního řádu je dopravce povinen oznámit ve všech stanicích lanové dráhy zvláštní vývěskou.

§ 11

Mimořádné jízdy

[1] Mimořádnou jízdu je možno sjednat za podmínek uvedených v jízdním řádu nebo na vývěsce.

[2] Každý cestující je povinen mít při mimořádné jízdě platnou jízdenku.

[3] Mimořádnou jízdou nesmí být rušeny pravidelné jízdy lanové dráhy podle jízdního řádu.

[4] Dopravce může odmítnout uskutečnit mimořádnou jízdu zejména v případě, je-li tato z jeho provozních důvodů nežádoucí.

§ 12

Povinnosti dopravce

[1] Dopravce je povinen provádět přepravu cestujících s odbornou péčí. Při přepravě je zejména povinen zajišťovat bezpečnost cestujících a pořádek a klid v kabině a na sedačkách.

[2] Dopravce zřizuje podle rozsahu přepravy pro potřeby cestujících čekárny, informační kanceláře, hygienická zařízení a podobná zařízení.

[3] Dopravce je povinen zajistit, aby čekárny byly otevřeny nejméně 30 minut před každou první pravidelnou jízdou podle jízdního řádu.

[4] Dopravce v kabině pozemní lanové dráhy vyhradí a označí dvě místa pro osoby těžce postižené na zdraví.

[5] Dopravce je povinen vyvěsit výňatky z tohoto přepravního řádu a tarifu. Dopravce rovněž poskytne na požádání cestujícího informace související s přepravou.

§ 13

Povinnosti cestujících

[1] Cestující jsou povinni zachovávat opatrnost přiměřenou druhu lanové dráhy a povaze jejího provozu, dbát vyhlášek a uposlechnout pokynů, které jim dávají oprávnění pracovníci v zájmu bezpečnosti dopravy, pořádku a klidu.

[2] Za jízdy nesmějí cestující:

- a) otvírat a zavírat dveře kabiny nebo vyklánět se z oken kabiny,
- b) otvírat uzávěry sedačky nebo se na ní houpat a vyklánět se z ní,
- c) vyhazovat z kabiny nebo sedačky jakékoliv předměty,
- d) kouřit v kabině a na sedačce.

[3] Poruší-li cestující zákazy uvedené v odstavci druhém a přes upozornění oprávněného pracovníka pokračuje v zakázaném jednání, zaplatí pokutu 30 Kčs.

[4] Cestující smějí nastupovat do kabiny nebo

na sedačku a z ní vystupovat jen na místě k tomu určeném. Při nastupování rozhoduje pořadí, v jakém cestující ke kabině nebo sedačce přišli.

(5) Cestující smějí otvírat uzávěr sedačky jen při výstupu na místě k tomu ve stanici lanové dráhy určeném.

(6) Zastaví-li kabina nebo sedačka mezi stanicemi na trati, vyčkají cestující pokračování v jízdě nebo pokynů, které jim dají oprávnění pracovníci.

(7) Cestující jsou povinni přidržovat se za jízdy v kabině a na sedačce závěsů a opěr k tomu určených.

(8) V čekárnách, společenských a kulturních zařízeních a útlucích pro děti je zakázáno kouřit.

(9) Do čekáren je zakázáno brát předměty a živá zvířata, jež není dovoleno vzít s sebou do kabiny nebo na sedačku.

(10) Do kulturních a společenských zařízení, do dětských útluků a čekáren pro matky s dětmi je zakázáno brát živá zvířata, lyže, sáňky.

(11) Cestující, který způsobil poškození nebo znečištění kabiny, sedačky nebo jiného zařízení dopravce, je povinen nahradit škodu a zaplatit při úmyslném poškození nebo znečištění ještě pokutu 30 Kčs. Pokutu ve stejné výši je povinen zaplatit ten, kdo přes upozornění oprávněného pracovníka pokračuje v jednání uvedeném v odstavcích 8 až 10 nebo v jiném jednání, jímž ohrožuje bezpečnost nebo narušuje plynulost přepravy.

§ 14

Ruční zavazadla

(1) Cestující má právo vzít s sebou do kabiny nebo na sedačku bezplatně jako ruční zavazadlo předměty snadno přenosné, jako např. cestovní kufry, cestovní brašny, vaky, tlumoky, lepenkové krabice a jiné předměty o váze do 10 kg při přepravě v kabině nebo o váze do 5 kg při přepravě na sedačce, pokud svými rozměry neznemožňují nebo neohrožují bezpečnou přepravu. Jako ruční zavazadlo jsou z přepravy vyloučeny předměty a látky uvedené v § 3.

(2) Cestující má právo vzít s sebou do kabiny nebo na sedačku bezplatně jedny lyže s holemi kromě předmětů podle odstavce 1. Cestující je povinen při bezplatné přepravě lyží, umístěných v kabině na zvláštním místě nebo v nákladním vozíku sedačkové lanové dráhy, označit lyže svým jménem a adresou.

(3) Osoby oprávněné k nošení střelné zbraně mohou vzít s sebou do kabiny nebo na sedačku odpovídající množství střeliva.

(4) U kabinových lanových drah oběžného systému nakládá a vykládá lyže průvodčí lanové dráhy.

(5) Oprávněný pracovník má právo za přítomnosti cestujícího nebo jiné osoby jako svědka se

přesvědčit o povaze látek a předmětů, které cestující vzal s sebou do kabiny nebo na sedačku, jsou-li vážné důvody k podezření, že bylo porušeno ustanovení § 3 tohoto přepravního řádu.

(6) Naložení, vyložení a dohled na ruční zavazadlo, které cestující bere s sebou, přísluší cestujícímu; cestujícímu však nepřísluší dohled na lyže umístěné podle odstavce 2 druhé věty.

§ 15

Cestovní zavazadla

(1) K přepravě jako cestovní zavazadlo přijímá dopravce předměty, které lze snadno nakládat a které nejsou vyloučeny z přepravy podle § 3, je-li lanová dráha pro takovou přepravu uzpůsobena.

(2) Cestovní zavazadlo se může skládat nejvýše ze tří kusů pro jednoho cestujícího. Váha jednoho kusu nebo svazku lyží nesmí přesahovat 15 kg.

(3) Cestovní zavazadlo musí být baleno tak (vyjma předměty, které lze podat k přepravě nebalené), aby obsah byl chráněn před ztrátou, poškozením, aby nemohlo způsobit škodu osobám, poškodit zařízení lanové dráhy, jakož i ostatní zavazadla nebo jiné předměty.

(4) Dopravce přijme jako cestovní zavazadlo k přepravě též tyto nebalené předměty: dětské kočárky, dětské kočárky sportovní, skládací nebo dvoukolové, lehátka, lyže, sáňky a skiboby. Je-li lanová dráha pro jejich přepravu uzpůsobena. Dopravce může tyto předměty vzhledem k uzpůsobení lanové dráhy vyloučit z přepravy.

(5) Cestovní zavazadlo se přepravuje na zavazadlový lístek za dovozní vypočtené podle tarifu příslušné lanové dráhy. Při podeji předloží cestující platnou jízdenku.

(6) Dopravce není povinen při přijímání cestovních zavazadel k přepravě přezkoumávat stav zavazadla a dostatečnost obalu. Zjistí-li však závadu, upozorní na ni cestujícího. Neodstraní-li ji cestující, nepřijme dopravce cestovní zavazadlo k přepravě.

(7) Každý kus cestovního zavazadla musí být označen trvanlivě a čitelně adresou cestujícího. Není-li zavazadlo takto označeno, vyzve oprávněný pracovník cestujícího, aby zavazadlo označil; ne učiní-li tak cestující, nepřijme dopravce zavazadlo k přepravě.

(8) Při podeji cestovního zavazadla k přepravě je dopravce povinen zjistit počet kusů a celkovou váhu zavazadla bezplatně, pokud nejsou tarifem stanoveny pro výpočet dovozního jednotkové váhy.

(9) Nemůže-li dopravce přepravit cestovní zavazadlo při téže jízdě spolu s cestujícím, přepraví je nejbližší vhodnou jízdou podle jízdního řádu.

(10) Cestovní zavazadlo přepravované na zavazadlový lístek nakládá a vykládá dopravce.

(11) Dopravce může vývěskou ve stanicích la-

nové dráhy oznámit, u kterých jízd nelze přepravovat cestovní zavazadla nebo je jejich přeprava omezena.

[¹²] Po přijetí cestovního zavazadla k přepravě a po zaplacení dovozného vydá dopravce cestujícímu zavazadlový lístek. V cílové stanici dopravce vydá cestovní zavazadlo cestujícímu po vrácení zavazadlového lístku.

[¹³] Cestovní zavazadlo musí cestující neprodleně odebrat. Nestane-li se tak ihned po příjezdu kabiny nebo nákladního vozíku sedačkové dráhy, kterým bylo přepraveno, uschová je dopravce bezplatně nejdéle po dobu jedné hodiny. Po uplynutí této doby počítá dopravce za úschovu cestovního zavazadla poplatek podle tarifu.

[¹⁴] Nemůže-li cestující předložit zavazadlový lístek, vydá mu dopravce cestovní zavazadlo, prokáže-li cestující, že je oprávněn k odběru zavazadla a podepíše-li předepsané prohlášení.

[¹⁵] Znemožňují-li dopravu okolnosti mající povahu živelních pohrom nebo povětrnostní poměry nebo poruchy zařízení lanové dráhy, je cestující povinen odebrat cestovní zavazadlo v odesílací stanici a zavazadlový lístek vrátit. Na žádost cestujícího vydá dopravce cestovní zavazadlo i ve stanici na cestě před nesjízdným úsekem.

§ 16

Přeprava živých zvířat

[¹] Pokud tomu nebrání zvláštní předpisy, může cestující vzít s sebou do kabiny nebo na sedačku jako ruční zavazadlo drobná domácí a jiná malá zvířata, jsou-li uzavřena v klecích, košicích nebo jiných vhodných schránkách s nepropustným dnem a není-li jejich přeprava na obtíž cestujícím (např. zápachem). Pro přepravu schránek ze zvířaty platí ustanovení o přepravě zavazadel.

[²] Beze schrány je možno vzít do kabiny nebo na sedačku jen psa. V kabině může být jen jeden pes; musí mít náhubek a být držen na vodítku.

[³] Přepravuje-li se pes na sedačkové lanové dráze na volné sousední nebo jiné volné sedačce nebo v nákladním vozíku, musí mít náhubek a musí být připoután tak, aby nemohl vyskočit.

[⁴] Za přepravu psa, kterého cestující bere s sebou do kabiny, na sedačku nebo který je přepravován v nákladním vozíku lanové dráhy, zaplatí cestující přepravné ve výši poloviny obvyklého jízdného. Na zaplacené přepravné se vydá cestujícímu jízdenka. Za psy doprovázející slepce se přepravné neplatí.

[⁵] Dopravce může ze závažných důvodů vyloučit psy z přepravy na přechodnou dobu. Toto oprávnění dopravce se nevztahuje na služební psy, psy horské služby a na psy doprovázející slepce. Vyloučení psů z přepravy oznámí dopravce vývěskou ve stanicích lanové dráhy a uvede v jízdním řádu.

ČÁST TŘETÍ

Přeprava zásilek

§ 17

Podej a přeprava zásilek

[¹] Dopravce převezme k přepravě zásilky, které nejsou vyloučeny z přepravy podle ustanovení § 3 a které lze bezpečně přepravovat vzhledem k rozměrům, objemu, váze, množství a dalším vlastnostem s ohledem na technické provedení lanové dráhy.

[²] Jednotlivé kusy zásilky nesmějí vážit více než 15 kg a celá zásilka více než 300 kg.

[³] Každý kus zásilky musí být označen trvanlivě a čitelně adresou dopravce.

[⁴] K podeji zásilky je třeba předchozího souhlasu dopravce, který určí dobu a místo převzetí zásilky k přepravě.

[⁵] Zásilku podává přepravce k přepravě s přepravní listinou, kterou vyplní čitelně podle předtisku a odpovídá za údaje, které v přepravní listině uvedl.

[⁶] Neuvede-li přepravce v přepravní listině váhu zásilky, zjistí ji dopravce odvážením nebo ji stanoví odhadem. Za zjištění váhy se počítá poplatek podle tarifu.

[⁷] Přepravní smlouva vzniká převzetím zásilky k přepravě s přepravní listinou.

[⁸] Převzetí zásilky k přepravě potvrdí dopravce na přepravní listině razítkem odesílací stanice s datem převzetí, a to ihned po podeji celé zásilky, která je uvedena v přepravní listině, a po zaplacení přepravného. Po zaplacení přepravného vydá dopravce přepravci druhopis přepravní listiny.

[⁹] Zásilku nakládá přepravce a vykládá dopravce, není-li stanoveno jinak dohodou nebo místní úpravou dopravce. Dopravce může výjimečně převzít k přepravě zásilku, váží-li jednotlivé kusy i více než 15 kg při dodržení celkové váhy 300 kg celé zásilky. Takovou zásilku je povinen naložit a vyložit přepravce. Přepravce odpovídá za škodu, kterou při nakládce způsobil na kabině nebo sedačce nebo jiné zásilce nebo na zařízení lanové dráhy.

[¹⁰] Naloží-li nebo vyloží-li dopravce zásilku za přepravce, účtuje poplatky stanovené tarifem.

§ 18

Výdej zásilek

[¹] Přepravce je povinen odebrat zásilku ihned po příjezdu kabiny nebo sedačky, kterou byla zásilka přepravena.

(2) Dopravce není povinen podat přepravci zprávu o příchodu zásilky. Přepravce může však sjednat s dopravcem písemnou úmluvu o podávání zpráv.

(3) Přepravce potvrdí převzetí zásilky na příslušném díle přepravní listiny, popřípadě jiného předepsaného dokladu. Dopravce mu po potvrzení vydá příslušný díl přepravní listiny.

(4) Neodebere-li přepravce zásilku, uskladní ji dopravce na bezpečném místě. Za uskladnění účtuje dopravce poplatky stanovené tarifem.

ČÁST ČTVRTÁ

Odpovědnost z přepravy

§ 19

Všeobecná ustanovení

(1) Dopravce odpovídá z přepravní smlouvy cestujícím a přepravcům a cestující a přepravci odpovídají z přepravní smlouvy dopravci podle příslušných ustanovení občanského zákoníku nebo hospodářského zákoníku a tohoto přepravního řádu.

(2) Dopravce odpovídá za škody, které vzniknou na přepravovaném cestovním zavazadle nebo zásilce úplnou nebo částečnou ztrátou nebo poškozením v době od převzetí k přepravě až do vydání.

(3) Dopravce se své odpovědnosti za ztrátu nebo poškození zproští, jestliže ztráta nebo poškození byly způsobeny

- a) okolností, kterou dopravce nemohl odvrátit (např. zemětřesení, sesutí půdy, povodeň, úder blesku, sněhová vánice),
- b) cestujícím nebo přepravcem (při nakládce nebo vykládce),
- c) vadností zásilky,
- d) vadností obalu nebo balení,
- e) zvláštní povahou zásilky (např. křehkostí zboží, hnitím, rezivěním, zapálením, vysycháním, u živých zvířat poraněním nebo ubytutím).

(4) Důkaz o tom, že ztráta nebo poškození vznikly z příčin uvedených v odstavci 3 písm. a), b) a c), přísluší dopravci. Přepravce je povinen dokázat, že škoda nebyla způsobena příčinou uvedenou v odstavci 3 písm. d) a e).

§ 20

Ztráta zásilky

(1) Cestovní zavazadlo se pokládá za ztracené, jestliže nebylo cestujícímu vydáno do dvou dnů po dni, kdy bylo převzato k přepravě.

(2) Zásilka nebo některý její kus se pokládá za ztracené, jestliže nebyly příjemci vydány do deseti dnů a jednalo o věci, které se rychle kazí, do dvou dnů po dni, kdy zásilka byla převzata k přepravě.

§ 21

Výše náhrady za ztrátu a poškození cestovních zavazadel a zásilek

(1) Za ztrátu nebo poškození cestovního zavazadla (zásilky) uhradí dopravce na žádost cestujícího (přepravce) jen skutečnou škodu. Při určení výše škody se vychází z ceny v době ztráty nebo poškození s přihlédnutím k míře opotřebení.

(2) Nemůže-li cestující (přepravce) prokázat cenu cestovního zavazadla (zásilky), dopravce na žádost cestujícího (přepravce) mu vyplatí vzhledem k obsahu nejvýše 20 Kčs za každý kilogram váhy.

§ 22

Reklamacce

(1) Právo z přepravy cestujících, jejich zavazadel a zásilek se uplatňuje u příslušného dopravce.

(2) Cestující může uplatnit právo na

- a) vrácení jízdného, předloží-li příslušnou platnou jízdenku,
- b) náhradu škody za ztrátu nebo poškození cestovního zavazadla, předloží-li zavazadlový listek, a při částečné ztrátě nebo poškození průpis zápisu.

(3) Přepravce může uplatnit právo na náhradu za ztrátu nebo poškození zásilky, předloží-li přepravní listinu, popřípadě druhopis přepravní listiny a při částečné ztrátě nebo poškození zásilky průpis zápisu.

(4) Při částečné ztrátě nebo poškození cestovního zavazadla (zásilky) je dopravce povinen vyhotovit na žádost cestujícího (přepravce) zápis v dolní stanici lanové dráhy.

(5) Právo na vrácení jízdného může cestující uplatnit jen v den, kdy jízdenka byla zakoupena, jestliže nedošlo k uskutečnění přepravy.

(6) Právo na náhradu škody vzniklé z přepravy cestovních zavazadel a zásilek musí cestující (přepravce) uplatnit do šesti měsíců ode dne, kdy cestovní zavazadlo (zásilka) bylo převzato k přepravě, jinak zaniká.

(7) Dopravce je povinen vyřídit podanou reklamaci a zpravit oprávněného o uznání nebo zamítnutí jeho reklamacce do tří měsíců ode dne odeslání popřípadě osobního doporučení reklamacce nebo ústního uplatnění.

§ 23

Vrácení jízdného (přepravného)

(1) Cestující má právo žádat vrácení jízdného popřípadě i přepravného, neuskutečnila-li se přeprava

- a) pro přerušení nebo omezení provozu pro poruchu zařízení lanové dráhy nebo vlivem nepříznivých povětrnostních podmínek,
- b) pro nemoc nebo nevolnost nebo špatnou pohyblivost cestujícího,

c) pro vyloučení z přepravy z příčin uvedených v § 7 odst. 1 a v § 9 odst. 1 písm. b).

(2) Dopravce vrátí jízdné jen na žádost cestujícího, který předloží jízdenku platnou pro den, v němž se neuskutečnila přeprava z příčin uvedených v odstavci 1.

(3) Jízdné při částečném uskutečnění přepravy vrátí dopravce po odečtení části jízdného za projetý úsek.

(4) V jiných případech než podle odstavce 1 a 3 se jízdné a přepravné nevrací.

§ 24

Likvidace cestovních zavazadel a zásilek

(1) Dopravce provádí likvidaci neodebraných nebo nedoručitelných cestovních zavazadel nebo zásilek jen prodejem, ve výjimečných případech jich zničením. O prodeji nebo zničení sepíše dopravce zápis.

(2) Dopravce uvědomí oprávněného (cestujícího nebo přepravce), je-li znám, telegraficky, dálkopisem nebo poslem o zamýšlené likvidaci. O provedení likvidace podá zprávu doporučeným dopisem. Výdaje za podání zprávy je povinen zaplatit oprávněný.

(3) K likvidaci cestovního zavazadla nebo zásilky přikročí dopravce po uplynutí pěti kalendářních dnů ode dne, ve kterém byla podána oprávněnému zpráva o zamýšlené likvidaci. Jde-li o přepravu věcí, které se rychle kazí nebo o přepravu živých zvířat, je dopravce oprávněn přikročit k lik-

vidaci podle povahy a stavu cestovního zavazadla nebo zásilky již po uplynutí jednoho kalendářního dne od podání zprávy.

(4) Z výtěžku likvidace se uladí přednostně pohledávka dopravce váznoucí na zásilce a pak pohledávky orgánů státní správy. Zbytek vyplátí dopravce na požádání cestujícímu, který předloží zavazadlový lístek nebo přepravci, který předloží přepravní listinu (její druhopis). Částky z výtěžku likvidace, o které oprávněný včas nepožádal, se odvedou do státního rozpočtu. Právo na výplatu zaniká po jednom roce ode dne likvidace.

ČÁST PÁTÁ

Ustanovení společná a závěrečná

§ 25

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se

- a) Přepravní řád lanových drah v provozu Československých státních drah platný od 1. července 1957,
- b) § 1 odst. 2 a § 27 vyhlášky č. 127/1964 Sb., o městském přepravním řádu.

§ 26

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1977.

Ministr:

Ing. Blažek v. r.

4

V Y H L Á Š K A

ministra zahraničních věcí

ze dne 11. listopadu 1976

**o Dohodě o rozvoji hospodářské, průmyslové a technické spolupráce
mezi Československou socialistickou republikou a Hospodářskou unií belgicko-lucemburskou**

Dne 10. září 1975 byla v Brně podepsána Dohoda o rozvoji hospodářské, průmyslové a technické spolupráce mezi Československou socialistickou republikou a Hospodářskou unií belgicko-lucembur-

skou. Dohoda vstoupila v platnost podle svého článku 6 dnem 27. ledna 1976.

Český překlad textu Dohody se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

D O H O D A

**o rozvoji hospodářské, průmyslové a technické spolupráce
mezi Československou socialistickou republikou a Hospodářskou unií belgicko-lucemburskou**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Belgického království jménem svým, jakož i jménem vlády Lucemburského velkovévodství, na základě existujících dohod,

průmyslovou a technickou spolupráci mezi podniky, organizacemi a institucemi svých zemí.

Článek 2

Pro dohlížení nad rozvojem hospodářské, průmyslové a technické spolupráce se zřizuje Smíšená komise, složená ze zástupců smluvních stran. Bude se scházet nejméně jednou ročně, střídavě v Praze a v Bruselu nebo na požádání jedné ze smluvních stran.

Zástupci podniků, organizací a institucí, uvedených v článku 1, budou se moci připojit k pracím Komise.

Komise bude mít kromě jiného za úkol:

- provádět pravidelné hodnocení otázek souvisejících s hospodářskou spoluprací;
- hodnotit a zkoumat otázky, vyplývající z provádění této dohody a předkládat smluvním stranám náležitě návrhy;
- poskytovat možnost výměny názorů na další rozvoj hospodářské, průmyslové a technické spolupráce;

- přejíce si rozvinout a posílit hospodářskou, průmyslovou a technickou spolupráci mezi podniky, organizacemi a institucemi svých zemí,
 - vedeny shodným zájmem na přijetí dlouhodobé úpravy, aby pro vzájemnou hospodářskou spolupráci byly vytvořeny stále perspektivy,
 - odvolávajíc se na povzbudivé výsledky Dohody o průmyslové a technické spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Hospodářskou unií belgicko-lucemburskou ze dne 10. října 1967,
 - odvolávajíc se na účast svých zemí ve Všeobecné dohodě o clech a obchodu
- se dohodly takto:

Článek 1

Berouce v úvahu své mezinárodní závazky, smluvní strany budou podporovat hospodářskou,

d) podporovat spolupráci mezi zainteresovanými podniky, organizacemi a institucemi smluvních stran na třetích trzích.

Smíšená komise bude moci vytvářet pracovní skupiny, kterým budou svěřeny specifické problémy spolupráce, včetně vědeckotechnické spolupráce, a které budou informovat písemně Smíšenou komisi o své činnosti.

Článek 3

Smluvní strany stanoví prostřednictvím Smíšené komise, uvedené v článku 2 této dohody, oblastí, ve kterých možnosti rozvoje spolupráce se ukazují žádoucí, zejména v strojírenském a elektrotechnickém průmyslu, chemickém a petrochemickém průmyslu, zemědělství a průmyslu výživy, dopravě, spojích, stavebnictví a jiných.

Článek 4

Spolupráce, uvedená v článku 1 této dohody, může zahrnovat kromě jiného, tyto formy:

- spolupráce mezi průmyslovými podniky za účelem zajištění využití výrobních kapacit, vzájemného doplňování vyráběných výrobků a společnou výrobu zařízení;
- projektové studie, výstavbu nových, jakož i rozšiřování a modernizaci stávajících průmyslových zařízení;
- výměnu know-how, dokumentace a technických informací, postupování patentů a licencí, použití a zlepšování technických postupů, sdě-

lování si výsledků společného výzkumu, jakož i výchova kádrů včetně výměny specialistů a stážistů a společná organizace konzultací a konferencí mezi odborníky.

Článek 5

Smlouvy o hospodářské, průmyslové a technické spolupráci budou uzavírány mezi zainteresovanými podniky, organizacemi a institucemi smluvních stran, v souladu se zákony a předpisy platnými v příslušných zemích.

Článek 6

Tato dohoda je uzavřena na neurčitou dobu. Vstoupí v platnost po notifikaci smluvních stran o splnění formalit požadovaných jejich příslušnými zákonodárstvími.

Dnem svého vstupu v platnost tato dohoda nahradí Dohodu o průmyslové a technické spolupráci, podepsanou 10. října 1967, aniž by se tato náhrada dotkla toho, co bylo ujednáno v rámci Smíšené komise, vytvořené posledně jmenovanou dohodou.

Tato dohoda bude moci být vypovězena písemně jednou ze smluvních stran a její platnost vyprší šest měsíců od data výpovědi, která však nebude mít vliv na uzavřené smlouvy.

Na důkaz toho podepsaní, řádně k tomu zmocnění, podepsali tuto dohodu.

Vyhotoveno v Brně dne 10. září 1975 ve dvou původních vyhotoveních v jazyce francouzském.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

A. Barčák v. r.

Za

Hospodářskou unií belgicko-lucemburskou:

M. Toussaint v. r.

5

V Y H L Á Š K A

ministra zahraničních věcí

ze dne 11. listopadu 1976

**o Dohodě o hospodářské, průmyslové a technické spolupráci
mezi Československou socialistickou republikou a Nizozemským královstvím**

Dne 19. listopadu 1975 byla v Haagu podepsána Dohoda o hospodářské, průmyslové a technické spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Nizozemským královstvím. Dohoda

vstoupila v platnost podle svého článku 7 dnem 6. září 1976.

Český překlad textu Dohody se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

D O H O D A

**o hospodářské, průmyslové a technické spolupráci
mezi Československou socialistickou republikou a Nizozemským královstvím**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Nizozemského království

- přejíce si rozšířit a prohloubit hospodářskou, průmyslovou, zemědělskou a technickou spolupráci mezi zainteresovanými podniky, organizacemi a institucemi svých zemí,
- potvrzující svůj zájem na podpoře a rozvoji takového spolupráce,
- uznávající důležitost dlouhodobých opatření, poskytujících pevný základ pro rozvoj hospodářské spolupráce,
- odvolávající se na účast svých zemí ve Všeobecné dohodě o clech a obchodu

se dohodly takto:

Č l á n e k 1

Berouce v úvahu své mezinárodní závazky, smluvní strany budou podporovat hospodářskou, průmyslovou, zemědělskou a technickou spolupráci mezi zainteresovanými podniky, organizacemi a institucemi ve svých zemích.

Č l á n e k 2

Pro zajištění rozvoje hospodářské, průmyslové, zemědělské a technické spolupráce se zřizuje Společná komise, složená ze zástupců obou smluvních stran. Zástupci zainteresovaných hospodářských organizací a podniků se mohou podílet na její činnosti.

Společná komise se schází jednou ročně, střídavě v Praze a v Haagu nebo na požádání jedné ze smluvních stran.

Její funkcí bude, mezi jiným:

- a) pravidelně hodnotit rozvoj hospodářské spolupráce ve všech jejích příslušných aspektech;
- b) provádět hodnocení a zkoumat otázky vyplývající z provádění této Dohody a předkládat smluvním stranám náležité návrhy;
- c) vyměňovat si názory na další rozvoj hospodářské, průmyslové, zemědělské a technické spolupráce.

Společná komise může vytvářet zvláštní pracovní skupiny pro posuzování specifických záležitostí, týkajících se hospodářské spolupráce. Společná komise stanoví pracovní řád takových skupin.

Článek 3

Smluvní strany určí prostřednictvím Společné komise zřízené v článku 2 oblasti, ve kterých považují rozvoj spolupráce za užitečný. Při určování těchto specifických oblastí smluvní strany vezmou zvláště v úvahu své zdroje a potřeby surovin, zařízení, spotřebního zboží, technologie a dalších služeb.

Článek 4

Spolupráce, zmíněná v článku 1 této dohody, může mít kromě jiného následující formy:

- společné projektování, výstavbu, modernizaci a rozšiřování průmyslových závodů;
- společnou výrobu a odbyt;
- společný výzkum a vývoj výrobních procesů, výměnu technické dokumentace, organizaci stáží, výstav a konzultací mezi experty.

Článek 5

Smlouvy o hospodářské, průmyslové a technické spolupráci budou uzavírány mezi zainteresovanými organizacemi a podniky v obou zemích v souladu se zákony a předpisy každé země.

Za vládu

Československé socialistické republiky

B. Chňoupek v. r.

Článek 6

Pokud jde o Nizozemské království, bude se tato dohoda vztahovat na celé království, neoznámí-li vláda Nizozemského království vládě Československé socialistické republiky opak do jednoho měsíce po vstupu této dohody v platnost.

Článek 7

Tato dohoda vstoupí v platnost jeden měsíc po datu, kdy smluvní strany se navzájem písemně informovaly, že ústavně požadované náležitosti v jejich zemích byly splněny. Dohoda zůstane v platnosti na neurčitou dobu.

Každá smluvní strana může ukončit tuto dohodu písemnou šestiměsíční výpovědí druhé smluvní straně.

Vláda Nizozemského království bude oprávněna, při dodržení období zmíněného v předcházejícím odstavci tohoto článku, ukončit platnost této dohody odděleně ve vztahu ke kterékoliv ústavní části království.

Ukončení platnosti této Dohody se nedotkne platnosti smluv, které byly podle ní uzavřeny.

Na důkaz toho, podepsaní, řádně k tomu zmocnění, podepsali tuto dohodu.

Vyhotoveno ve dvou původních vyhotoveních v Haagu dne 19. listopadu 1975 v jazyce anglickém.

Za vládu

Nizozemského království:

M. van der Stoep v. r.

6

VYHLÁŠKA

ministerstva lesního a vodního hospodářství

České socialistické republiky

ze dne 18. ledna 1977

o ochraně jakosti povrchových a podzemních vod

Ministerstvo lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky stanoví v dohodě s dotčenými ústředními orgány státní správy podle § 25 odst. 4 a v dohodě s ministerstvem vnitra České socialistické republiky a s ministerstvem zdravotnictví České socialistické republiky podle § 26 odst. 3 zákona č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon):

§ 1

Látky ohrožující jakost nebo zdravotní nezávadnost vod

[¹] Povrchové a podzemní vody je třeba chránit před znehodnocováním nejen odpadními vodami, ale i jinými látkami, které mohou ohrozit jejich jakost nebo zdravotní nezávadnost (dále jen „závadné látky“). Pokud nejsou součástí odpadních vod v rozsahu povoleného nakládání s vodami, jsou závadnými látkami:

- a) ropné látky — uhlovodíky a jejich směsi,¹⁾
- b) jedy a jiné látky škodlivé zdraví,²⁾
- c) žiraviny, radioaktivní zářiče a radioaktivní odpady,³⁾
- d) silážní stávy
- e) průmyslová a statková hnojiva a jejich tekuté složky, aerobně stabilizované komposty,
- f) přípravky na ochranu rostlin a k hubení škůdců a rostlin,
- g) pevné a tekuté odpady průmyslu výživy, pevné odpady spotřebního průmyslu a ve strojírenském průmyslu odpady
 - z povrchových úprav kovů (chemikálie pro přípravu funkčních lázní, veškeré kontaminované lázně a pevné odpady z jejich čištění a regenerace),
 - z tepelného zušlechťování kovů (kalfrénkové soli a odpady po jejich použití),
 - z nekonvenčních technologií obrábění a

tváření (elektronické a chemické obrábění),

- ze zpracování kovů obsahující zbytky olejů,
- h) koncentrované chromociníci lázně,
- i) kaly nebo pevné znečištěné látky a odpady všeho druhu vzniklé
 - při sběru a svozu odpadů z domácností, nemocnic apod.,
 - při čištění skladovacích nádrží, přepravních prostředků, manipulačních ploch a vozovek znečištěných ropnými látkami,
 - při odstraňování strusky, popelovin apod.,
 - při těžbě a úpravě nerostných surovin,
- j) jiné rozpustné volně skladované látky, zejména posypové soli.

[²] S použitými obaly závadných látek se zachází jako se závadnými látkami.

Podmínky, za kterých lze zacházet se závadnými látkami

§ 2

[¹] Za uživatele závadných látek se považuje každý, kdo s nimi zachází, tj. kdo je těží, skladuje, zpracovává, dopravuje nebo jinak s nimi nakládá.

[²] Uživatel závadných látek je povinen řídit se ustanovením § 25 vodního zákona, jakož i plnit povinnosti stanovené touto vyhláškou.

§ 3

[¹] Uživatel závadných látek je povinen činit opatření k ochraně jakosti nebo zdravotní nezávadnosti povrchových nebo podzemních vod (dále jen „jakost vod“); takovými opatřeními jsou přiměřeně druhu závadné látky:

- a) umístění zařízení, v nichž se závadné látky používají, zachycují, skladují, zpracovávají nebo dopravují tak, aby bylo zabráněno nežádoucímu

1) ČSN 83 0915 Objekty pro manipulaci s ropnými látkami a jejich skladování.

2) Vládní nařízení č. 56/1967 Sb., o jedy a jiných látkách škodlivých zdraví.

3) Vyhláška č. 59/1972 Sb., o ochraně zdraví před ionizujícím zářením.

úniku závadných látek do půdy nebo jejich nežádoucím smísením s odpadními nebo srážkovými vodami,

- b) zabezpečování ochrany jakosti vod při přípravě a realizaci investic,
- c) používání takových zařízení, popřípadě způsobů při zacházení se závadnými látkami, které jsou vhodné i z hlediska ochrany jakosti vod,
- d) pravidelné kontroly skladů a skládek, jakož i zkoušení těsnosti potrubí nebo nádrží určených pro skladování a prostředků pro dopravu závadných látek, včetně včasných oprav; sklady musí být zabezpečeny nepropustnou úpravou proti úniku závadných látek do podzemních vod,¹⁾
- e) vybudování odpovídajícího kontrolního systému pro zjišťování úniku závadných látek,
- f) obeznámení se s podmínkami stanovenými zvláštními předpisy pro zacházení se závadnými látkami z hlediska ochrany jakosti vod, popřípadě i s bezpečnostními předpisy,⁴⁾ jakož i s povinnostmi při zneškodňování havarijního zhoršení a k odstranění jeho škodlivých následků.

[²⁾ V případech, kdy uživatel závadných látek zachází s těmito látkami ve větším rozsahu nebo kdy zacházení s nimi je spojeno se zvýšeným nebezpečím, má uživatel závadných látek povinnost činit, kromě opatření uvedených v odstavci 1, ještě tato další opatření:

- a) vypracovat plán opatření pro případy havarijního zhoršení jakosti vod (dále jen „plán havarijního opatření“) a předložit jej ke schválení příslušnému vodohospodářskému orgánu;⁵⁾ dotýká-li se plán havarijních opatření vodního toku, projedná jej uživatel závadných látek před předložením se správcem vodního toku, kterému také předá jedno vyhotovení plánu havarijních opatření,
- b) připravit speciální přístroje a prostředky k zneškodňování havarijního zhoršení, jakož i k odstranění jeho škodlivých následků a pro tento účel odborně vyškolit příslušné pracovníky,
- c) vést záznamy o provedených opatřeních.

[³⁾ Vodohospodářský orgán může opatření podle odstavce 1 a 2 také uložit rozhodnutím.⁶⁾

§ 4

Uživatel závadných látek je povinen při provádění opatření podle § 3 dbát pokynů vodohospodářského orgánu, popřípadě orgánu hygienické služby a oznamovat jim provedení těchto opatření.

§ 5

Vodohospodářský orgán může při použití závadných látek kromě ropných látek povolit výjimku z obecné povinnosti uvedené v § 25 odst. 1 vodního zákona, a to v nezbytně nutné míře, na omezenou dobu a za předpokladu, že jich bude použito:

- a) k úpravě a udržování vodního toku,
- b) ke krmení ryb a hnojení vod ke zvýšení úživnosti,
- c) z důvodů zdravotních, například při použití dezinfekčních prostředků v povrchových vodách v oblasti rekreace,
- d) k úpravě vod pro určité způsoby užívání, například srážení anorganických živin přímo ve vodním toku,
- e) k odstranění nežádoucí flóry nebo fauny ve vodním toku,
- f) jako indikátorových látek pro účely měření.

Havarijní zhoršení jakosti vod

§ 6

Havarijním zhoršením jakosti vod (dále jen „havárie“) je mimořádné závažné zhoršení, popřípadě mimořádné závažné ohrožení jakosti vod. Mimořádné závažné zhoršení jakosti vod je zpravidla náhlé, nepředvídané a projevuje se zejména závadným zabarvením, zápachem, vytvořením usazenin, tukovým povlakem nebo pěnou, popřípadě mimořádným hynutím ryb. Za mimořádné závažné ohrožení jakosti vod se považuje ohrožení vzniklé neovladatelným vniknutím závadných látek, popřípadě odpadních vod v jakosti nebo množství, které může způsobit havárii, do prostředí souvisejícího s povrchovou nebo podzemní vodou. Dále se za mimořádné závažné ohrožení jakosti vod považují případy technických poruch a závad, které takovému vniknutí předcházejí, a případy úniku ropných látek ze zařízení k jejich zachycování, skladování, dopravě a odkládání.

§ 7

Za havárii se vždy považují případy zhoršení nebo ohrožení jakosti vod ropnými látkami, popřípadě radioaktivními zářiči a radioaktivními odpady, jakož i dojde-li ke zhoršení nebo ohrožení jakosti vod v chráněných vodohospodářských oblastech, v ochranných pásmech nebo na vodárenských tocích a v jejich povodích. O havárii nejde v těch případech, kdy vzhledem k rozsahu a místu úniku je vyloučeno nebezpečí vniknutí závadných látek do povrchových nebo podzemních vod.

⁴⁾ Např. ČSN 46 5890 Zkoušení a povolování nových chemických přípravků na ochranu rostlin, ČSN 46 5891 Skladování chemických přípravků k ochraně rostlin, ČSN 83 0915 Objekty pro manipulaci s ropnými látkami a jejich skladování.

⁵⁾ § 2 a § 4 odst. 2 písm. b) zák. č. 130/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství.

⁶⁾ § 27 zákona č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon).

Hlášení havárie**§ 8**

(1) Havárii hlásí původce havárie nebo ten, kdo ji zjistí, nejvhodnějším a nejrychlejším způsobem podle místních poměrů, například osobně, telefonicky, telegraficky nebo písemně.⁷⁾

(2) Původce havárie nebo ten, kdo ji zjistil, hlásí havárii okresnímu národnímu výboru a v Praze Národnímu výboru hlavního města Prahy, v jehož územním obvodu se havárie nebo její znaky zjistily, a při ohrožení jakosti vod v souvislosti s porušením kanalizačního řádu, též správci veřejné kanalizace; občan může hlásit havárii nejbližšímu útvaru Veřejné bezpečnosti. Tyto útvary předávají přijaté hlášení neprodleně příslušnému okresnímu národnímu výboru nebo v Praze Národnímu výboru hlavního města Prahy; přitom postupují podle příslušných předpisů.⁸⁾

§ 9

(1) Hlášení o havárii na hraničním toku předá okresní národní výbor krajskému národnímu výboru.

(2) O havárii přesahující jeho územní obvod nebo jeho možnosti a o havárii, jejíž škodlivé následky se mohou projevit mimo území České socialistické republiky, je okresní národní výbor povinen podat zprávu příslušnému krajskému národnímu výboru; při havárii mimořádného rozsahu na hraničním toku podá zprávu krajský národní výbor ministerstvu lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky.

(3) Ustanovením odstavce 2 není dotčena povinnost krajských národních výborů činit v případech, kdy havárie přesahuje územní obvod okresního národního výboru nebo jeho možnosti, opatření, která by jinak příslušela okresnímu národnímu výboru.

§ 10

(1) Okresní národní výbor a v Praze Národní výbor hlavního města Prahy, popřípadě při havárii na hraničním toku krajský národní výbor (dále jen „příslušný národní výbor“), hlásí havárii orgánům a organizacím, které mohou přispět k zneškodňování havárie a k odstranění jejích škodlivých následků, a jde-li o havárii na vodním toku nebo o havárii, kterou může být vodní tok dotčen, též správci vodního toku; při hlášení sdělí, zda bude vyžadovat spolupráci a zda je znám původce havárie.

(2) Současně příslušný národní výbor uvědomí o havárii organizace, které budou dotčeny v právu nakládat s vodami, a při havárii v ochranných pásmech přírodních léčivých zdrojů Český inspektorát

lázní a zříděl. Podle potřeby zajistí, aby národní výbory, v jejichž územním obvodu se mohou škodlivé následky projevit, zveřejnily vznik havárie.

§ 11**Havárie mimořádného rozsahu**

Pokud touto vyhláškou není stanoveno jinak, postupuje se při hlášení a zneškodňování havárie mimořádného rozsahu,⁹⁾ jakož i při odstraňování jejích škodlivých následků obdobně jako při havárii, s tím, že při zabraňování škodlivým následkům platí ustanovení § 42 odstavce 2 vodního zákona.

Zneškodňování havárie a odstraňování jejích škodlivých následků**§ 12**

(1) Uživatel závadných látek, jakož i ten, kdo nakládá s vodami, jestliže u něho došlo k havárii (dále jen „původce havárie“), je povinen činit jednak bezprostřední opatření k zneškodňování havárie, jednak opatření k odstranění jejích škodlivých následků.

(2) Bezprostředními opatřeními k zneškodňování havárie je zejména:

- a) neprodlené hlášení havárie,
- b) co nejrychlejší odstranění příčin havárie,
- c) zabránění škodlivým následkům havárie nebo alespoň jejich zmírnění tak, aby byly co nejmenší.

(3) Opatřeními k odstranění škodlivých následků havárie je zejména:

- a) likvidace uniklých závadných látek,
- b) sledování jakosti ohrožené podzemní vody, je-li nebezpečí průniku závadných látek do země,
- c) uvedení zasaženého místa pokud možno do původního stavu.

§ 13

(1) Při provádění opatření podle § 12 odstavce 2 a 3 řídí se původce havárie plánem havarijních opatření, popřípadě pokyny vodohospodářského orgánu; tomuto vodohospodářskému orgánu je povinen předat zápis o havárii a o provedených opatřeních.

(2) Původce havárie je povinen při provádění těchto opatření spolupracovat s orgány a organizacemi v rozsahu stanoveném v § 15 až 22.

Spolupráce orgánů a organizací**§ 14**

(1) Při zneškodňování havárie a při odstraňování jejích škodlivých následků je vodohospodář-

⁷⁾ Hlášení havárie podle tohoto ustanovení nenahrazuje oznámení havárie podle vyhlášky č. 110/1975 Sb., o evidenci a registraci pracovních úrazů a o hlášení provozních nehod (havárií) a poruch technických zařízení.

⁸⁾ Zákon č. 40/1974 Sb., o Sboru národní bezpečnosti.

⁹⁾ § 26 odst. 2 vodního zákona.

ský orgán oprávněn vyžadovat spolupráci orgánů a organizací.

[2] V rámci spolupráce orgánů a organizací může vodohospodářský orgán ustanovit z jejich zástupců pracovní skupinu.

[3] Orgány a organizace, kterým příslušný národní výbor podle § 10 havárii hlásil a jejichž spolupráci si vyžádal, jsou povinny spolupracovat při zneškodňování havárie a při odstraňování jejích škodlivých následků, zejména jsou povinny určit na požádání vodohospodářského orgánu svého zástupce v pracovní skupině.

[4] Rozsah spolupráce orgánů a organizací se řídí působností nebo příslušností orgánů a organizací, popřípadě je vymezen v § 15 až 22.

§ 15

[1] Vodohospodářský orgán řídí spolupráci orgánů a organizací podle svého plánu havarijních opatření zpracovaného ve spolupráci se Státní vodohospodářskou inspekcí, s orgány hygienické služby a veřejnými požárními útvary, popřípadě dalšími orgány; v případech, kdy není znám původce havárie, řídí i vlastní zneškodňování havárie a odstraňování jejích škodlivých následků.

[2] Za členy pracovní skupiny určí vodohospodářský orgán zpravidla zástupce Státní vodohospodářské inspekce, okresního hygienika, správce vodního toku, na kterém došlo k havárii, popřípadě správce vodohospodářsky významného vodního toku, v jehož povodí došlo k havárii, a původce havárie, pokud je znám; podle potřeby mohou být za členy určeni i zástupci Českého inspektorátu lázní a živel, Českého rybářského svazu, popřípadě organizace státního rybářství a Státní veterinární služby a rostlinolékařské služby, jakož i inspekce požární ochrany národního výboru a útvaru Veřejné bezpečnosti, v jehož územním obvodu byla havárie zjištěna, a orgánů, jejichž doзору podléhají podle zvláštních předpisů technická zařízení, která byla přičinou havárie.

§ 16

Pokud vodohospodářský orgán vytvořil pracovní skupinu, vypracuje nebo provede tato skupina v rámci spolupráce orgánů a organizací

- posouzení havárie a jejího vlivu na vodní tok, popřípadě na podzemní vody,
- ohledání situace na místě a ověření původce havárie,
- přezkoumání bezprostředních opatření k zneškodňování havárie,
- návrh postupu a opatření při zneškodňování havárie a při odstraňování jejích škodlivých následků,
- kontrolu plnění opatření podle plánu havarijních opatření nebo uložených původci havárie

v souvislosti s havárií, popřípadě orgánům a organizacím v rámci spolupráce,

- konečnou zprávu o havárii.

§ 17

Státní vodohospodářská inspekce

Státní vodohospodářská inspekce při spolupráci orgánů a organizací

- provádí odborné vodohospodářské přezkoušení příčin havárie a zjišťuje původce havárie,
- navrhuje způsob odstraňování škodlivých následků havárie a preventivní opatření k zamezení vzniku obdobné havárie,
- kontroluje provedená opatření.

§ 18

Okresní hygienik

Při spolupráci orgánů a organizací okresní hygienik provádí opatření k ochraně zdraví obyvatelstva;¹⁰⁾ přitom sleduje též zdravotní nezávadnost vody určené pro zajištění nouzového zásobování obyvatelstva podle § 16 odstavce 2 vodního zákona.

§ 19

Správce vodního toku

Správce vodního toku při spolupráci orgánů a organizací

- zajišťuje na vodním toku a na jeho březích opatření k zachycení a odstranění závadných látek, které způsobily havárii,
- k odstranění škodlivých následků havárie navrhuje a provádí na vodohospodářských dílech, která spravuje, mimořádné manipulace, popřípadě dává pokyny pro mimořádné manipulace s vodohospodářskými díly jejich uživatelům,
- odstraňuje uhynulé ryby v nezbytně nutných případech sám, jinak za účasti organizace, která rybářsky obhospodařuje havárii dotčený úsek vodního toku.

§ 20

Správce vodohospodářsky významného vodního toku

Správce vodohospodářsky významného vodního toku, kromě spolupráce, kterou poskytuje jako správce vodního toku, zabezpečuje průzkum čistoty vod, odběry vzorků vody a potřebné rozbory.

§ 21

Jednotky požární ochrany

Jednotky požární ochrany spolupracují zejména tím, že v rámci svých možností a technického vybavení pomáhají při zachycování a likvidaci hořlavých nebo výbušných látek.

¹⁰⁾ Vyhláška č. 45/1966 Sb., o vytváření a ochraně zdravých životních podmínek.

§ 22

Ostatní orgány a organizace

Ostatní orgány a organizace, kromě spolupráce, která vyplývá nebo souvisí s jejich činností nebo posláním, jsou povinny na vyžádání vodohospodářského orgánu při zneškodňování havárie a při odstraňování jejích škodlivých následků zejména:

- a) poskytnout dopravní a mechanizační prostředky, pohonné hmoty, nářadí apod.,
- b) umožňovat vstup na nemovitosti, které mají ve své správě nebo užívání,
- c) účastnit se podle svých možností odstraňování škodlivých následků havárie.

§ 23

Příslušný národní výbor v rámci spolupráce orgánů a organizací vyhledává a určuje místa, kde mají být uniklé ropné látky a látky jimi kontaminované spáleny, popřípadě jinak zneškodněny nebo uloženy a dozírá na správce skládek z hlediska ochrany čistoty vod. Skládky vyznačuje ve svém plánu havarijních opatření.

§ 24

(1) Spolupráce orgánů a organizací při zneškodňování havárie a při odstraňování jejích škodlivých následků nezavazuje původce havárie povinnosti činit bezprostřední opatření k zneškodnění havárie a opatření k odstranění jejích škodlivých následků a hradit náklady odůvodněně vynaložené, aby škodě bylo zabráněno a vznikla-li, aby se dále nezmnožovala a byla odstraněna.

(2) Odpovědnost původce havárie za škodu, ani jeho trestní odpovědnost není dotčena.

Ustanovení závěrečná

§ 25

Zrušuje se vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky č. 35/1972 Sb., o ochraně vod před znečišťováním ropnými látkami.¹¹⁾

§ 26

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1977.

Ministr:

Ing. Hružík v. r.

¹¹⁾ Směrnice ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství č. 74 916/737/64-V pro činnost vodohospodářských orgánů a orgánů hygienické a protiepidemické služby při zajišťování havarijních stavů a jakosti povrchových vod, publikované ve Sbírce směrnic pro národní výbory částka 4/1965 pozbyly platnosti dnem počátku účinnosti vodního zákona, tj. 1. dubna 1975 (oddíl XV. č. 19 oznámení v části 47 Sbírky zákonů z r. 1967).